

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

עלון מס' 1595, שבועות תשפ"ג, מאי 2023

צילום: עמוס גל

ראובן כהן ז"ל

נולד ב- 12.6.1948 נפטר ב- 16.5.2023

טיפול מיוחד, הדשאים נקצרים ומושקים בזמן".
אח... היו זמנים.

קפה בעשר אצל ראובן היה סממן של הקיבוץ של פעם. אנשים שמחו, קיטרו, אבל הסתכלו אחד לשני בעיניים. ראובן התגעגע לקיבוץ של אז וחשש מאובדן הדרך הקיבוצית. באותן שנים נולדו שלושת בנותיו הצעירות אור, אורן ואלה, וביתם של חיה וראובן קרן משמחה. תוך כדי תנועה הוא שימש בשלל תפקידים כמו סדרן רכב (המון שנים), חבר בועדה לקידום הבניה ומנהל בריכת השחייה, גם כאן הקפיד על מצווה קלה כחמורה ודאג לכל פרט. באשדות נולדו שמונת נכדיו ונכדותיו, אותם אהב כאת בבת- עינו.

ואז ביולי 2010, בלא אזהרה מוקדמת, מקבל ראובן ארוע מוחי קשה וחיייו משתנים מקצה לקצה. מאדם נמרץ וזקוף קומה הוא נזקק פתאום לעזרתם של אחרים, וכאן מתגלה משפחתו, חיה וחמשת ילדיו, במלוא לכידותה ומסירותה, ומעניקה לראובן 13 שנים נוספות של דאגה, אהבה וחביבוק אין סופי. האיש שאור חייו הלך ודעך, הלך וכבה, זכה למשפחה לא רגילה שהיטיבה עימו לאורך כל הדרך, ונסכה חיוך בפניו, עד שנפרד בלא שוב. תחסר לנו איש יקר.

(אבנר רון בשם הקיבוץ)

אבוש שלנו.

כבר כמעט 13 שנה שאתה קצת אחר אבל התקופה האחרונה בחיך/חיינו, היתה הקשוחה ביותר. לקחת אותנו למסע משפחתי מגבש בין בתי-חולים, עם הרבה בכי, הרבה צחוק, הכל מהכל.

רצים אחורה בזמן והחיך מתרחב. חוויות אינסופיות. חמישה ילדים וזוג הורים חזק ואוהב כל-כך, מסתובבים בארץ עם טרנזיט גדול, קסטות של שלמה ארצי, הרבה רעש, ילדים וצחוק...

ראובן נולד בחיפה לפני 75 שנים פחות חודש, נצר למשפחה שורשית, דור שישי בארץ. את שרותו הצבאי עשה בחטיבת הצנחנים. "חיה אשתי שהתחנכה בקיבוץ יזרעאל", אמר ראובן, "היא שדחקה בי לעבור לקיבוץ, ומה שחיה אומרת בשבילי זה קדוש"...

בשנת 1978 הגיעו לאשדות עם שני ילדיהם הבוגרים קרן ותום. ראובן נכנס לענף הבננות בניהולו של שאול אלטר. "היינו צוות על טהרת חברי הקיבוץ סיפר", "והאווירה היתה מיוחדת במינה". כישוריו המקצועיים של ראובן התבלטו מיד, וכעבור שנים אחדות נכנס לריכוז הענף למשך 3 שנים, ועוד בטרם הספיק להעביר את המושכות לבא אחריו, נקרא לדגל ללוג לתפקיד של מנהל יצור. גם כאן גילה תושיה, מחשבה מקורית והתמדה, ותרם רבות ליציבות אולם הייצור. אלא שחלומו של ראובן היה להפוך את אשדות לגן פורח, ומיד אחרי סיום הקדנציה בלוג הוא מקבל את ניהול ענף הנוי לצד שמעון וקנין, לא לפני שעבר קורס גננים במדרשת רופין. 30 שנה ניהל ראובן את גן הנוי עם בהתמדה וחריצות אין קץ, ואוי לו למי שהשליך אשפה שלא במקום או שכלבו השאיר את חותמו על אחד הדשאים. באחד העלונים נכתב: "מאז ראובן נכנס, מורגש שיפור בצורת החצר. מקומות עזובים מקבלים

שבועות תשפ"ג

ראובן כהן ז"ל - המשך...

מימד הזמן, ולעשות את הדבר שהיה הקשה מכל עבורי – לאהוב את הטבע. לא פעם התקלת אותי ושאלת "אתה יודע איזה עץ זה?", ובור ועם הארץ שאני, ניסיתי להרשים אותך עם התשובה "עץ יפה". מהרגע הזה ואילך עברנו מסע מופלא יחד, בכל טיול ברחבי הקיבוץ והארץ דאגת תמיד לציין את שמות העצים והפרחים, את המקומות שחלפנו עליהם, וסקירה גיאוגרפית והיסטורית של כל מקום כזה. איזה איש חכם היית. כמה ידעת. וכך עם הזמן, למדתי לזהות שמות פרחים נוספים מלבד הנרקיס, ועצים נוספים מלבד האקליפטוס.

כשראית והרגשת כמה אני מאוהב בעץ המדהים שיצרת עם חיה – אוןך שלך, ושאני כאן כדי להישאר, מבלי להידבר יכולתי לחוש כיצד אתה מפנה מקום עבורי בליבך – פתאום חייכת לעברי, התעניינת, שאלת לשלום הוריי. לחוש את התחושה הזאת שראובן כהן אוהב אותך, זה קצת כמו לקבל טלפון מאריאלה של מפעל הפיס. כי אם ראובן כהן אוהב אותך, זה אומר עלייך הרבה – זה קודם כל אומר שיצרת חוזה לא כתוב איתו ועם אלוהים, שלעולם לא תעלה על הדשא עם גלגלים. זה אומר שאתה אדם ישר, ערכי, מקצוען, אדם של מילה, מלח הארץ.

שנות המחלה עיצבו אותך לאדם קצת אחר ממה שהיית, ועדיין, ידעת תמיד לא להתפשר או לפספס בורקס חם של העגלה, לשיר לכולנו את "אהבת נעוריי" של שלום, ולספר בדמעות כמה אתה אוהב ומאוהב בחיה שלך. מתרפק על הנכדות והנכדים, מביט בהם בהתרגשות ואהבה שמלווה בתנועת קול שהייתה ייחודית רק לך. ריימונד קארבר כותב: "והאם קיבלת מה שרצית מהחיים האלה, למרות הכל? כן. ומה רצית? לומר על עצמי נאהב. להרגיש שאני נאהב על פני האדמה הזאת." האדמה שכל כך אהבת מקבלת אותך בחזרה. תמיד אהבנו אותך, תמיד נזכור אותך שריף שלנו – תנוח על משכבך בשלום.

אוהב אותך נשמה שלי – אלעד

שישי בחוף דדו, חיפה, אילת, כנרת, קמפינגים עם חברים, וכמובן אחת לשנה חו"ל עם אימוש וחברים. יצרתם בית שוקק-חיים, מלא חברים ומשפחה תמיד. יצרתם לנו מקדש, מקדש משפחתי.

מרגישים מבורכים. זכינו לגדול בבית הכי חם שיש. הכלה, חום ואהבה לצד גבולות ברורים המעניקים בטחון. יחד עם החינוך המאד נוקשה שלך, תמיד ברגעי האמת בהם עשינו שטויות.

עודף אלוהול בכל מיני מקומות בעמק, פריצה לכל-בו, לבריקה באמצע הלילה, גניבות טרקטורים וברוב המקרים בעזרת צרור המפתחות שלך בלי שידעת, כמובן – ועם כל זאת, תמיד התייצבת לצידנו ונתת תחושת בטחון ושיש לנו גב.

גדלנו עם האבא הכי חזק, הכי תומך, זה שיודע הכל ותמיד שם עבורנו, גם בסוף העולם.

נסכת בנו תחושות של בטחון וגאווה. חינכת אותנו לאהבת הארץ, לימדת אותנו להרגיש חלק מהטבע ולהתרגש מכל פרח שפורח ופרי שבשל.

מסתובבים עם הילה. אולי היום יותר מתמיד, משוועים שתמשיך לעטוף אותנו ברכות, שתשמור עלינו תמיד, שלא תעזוב אותנו לעולם. שנרגיש אותך באויר, ברוח, בשירים שמתנגנים שכל-כך אהבת, בחלומות. ובכל רגעי המשבר והאוויר שעתידים לנו.

אוהבים אותך לעד בכל עמקי נשמתנו.

אנחנו, הילדים שלך.

ראובן שלי, הפעם הראשונה שנפגשנו הייתה לפני שש עשרה שנים, אי שם בשנת 2007 "נעים מאוד ראובן, אני אלעד". לקח לך זמן לענות לי חזרה. השתיקה והמבט שלך הספיקו כדי להבין שבכדי להשיג את אהבתך, עליי להרוויח זאת ביושר ובעבודה קשה, לכבד את

פתיח

לוח השנה היהודי היה בתחילתו לוח שמש, מספר מוקי צור, האיש שידוע הכל, ולפי לוח זה חג השבועות צריך ליפול תמיד ביום ראשון. מי ש"שחט" את לוח השנה השמשי היה מלך הממלכה הסלונקית במאה הראשונה לפני הספירה אנטיוכוס אפיפנס שאמר 'סטופ' והחיל על היהודים את לוח השנה הירחי, והסיבות לכך רבות. אחד מגדולי הכהנים שלא הסכים להפר גזרת שמים, הוצא על כך להורג. אז איך קרה שהחשמונאים, אנשי המרד, קיבלו את הלוח הירחי? קצת תמוה, שכן אלה טיהרו את בית המקדש אך לא את לוח השנה. במלחמה בני אור לבני חושך, פוסק מוקי, הגיעו לבסוף לפשרה על לוח שנה ירחי עם עיבור. חג שבועות לפי המסורת הצדוקית, ממשיך מוקי, מסמל את הברית בין ישראל לבין אלוהים. לפי מסורת זו המלאכים נתנו את ספר התורה ואת לוח השנה, ולכן יום הברית אינו חג מתן תורה בלבד, אלא כל התגלות של ה' היא ברית.

החג הכי חקלאי בין חגי ישראל הוא חג שבועות, ולא בכדי נמנה על אחד מחמשת הרגלים ולכן מקצר עם ישראל את חופשותיו התכופות בחו"ל כדי להספיק ליהנות מתצוגה חקלאית מרשימה וביכורי תינוקות שהצטרפו בשנה האחרונה למשפחה הקיבוצית.

"מותו" המתקשר של מזכיר התק"ם לשעבר, התברר מהר מאד כ-'פייק' ומערכות העיתונים הקיבוציים שהתחרו ביניהם מי יפיץ ראשון את הידיעה הכוזבת נשמו לרווחה כשהתברר שהאיש מבלה בחו"ל עם רעייתו.

ואחרון לא חביב: אתמול בדרכי לעפולה, הבחנתי בכביש היורד מאלומות ליבנאל בכלב חום עם רצועה לצווארו, רץ על הכביש ריצת אמוק בנסיון חסר סיכוי למצוא את בעליו שנשט אותו ללא רחם. לאן הגענו?

חג שמייח,
אבנר

בחג שבועות – 2023

מניבים מהזנים דיי, אטינגר, פינקרטון, ג'אם ו
BL ו 200 דונם צעירים מהזנים ג'אם ואטינגר.
בשנה האחרונה חל שיפור במחירים, שהביא את
הענף לרווחיות.

מנגו – שנה לא טובה, עם יכול לא גבוה ומחירים
מאד נמוכים.

בננות – אנו בתהליך התאוששות מהקרה
שפקדה אותנו בחורף שעבר. ביצענו נטיעות
חדשות ונמשיך לטעת גם השנה סה"כ נגיע לכ-
400 דונם.

תמרים – החלטנו לחסל את פעילות התמרים.

ליצי' – המטע מתפתח יפה ובשנה הבאה יכנס
לניבה וקטיף.

גד"ש

ענף הגד"ש מציב בפנינו אתגרים לא פשוטים,
שווקי השום והבצל נפתחו לגמרי לייבוא (אין
מכסי מגן). אנו נדרשים להבין באיזה גידולים
החוזקות שלנו ולטפח אותם ומול זה להבין במה
אנחנו חלשים ולהיפרד מגידולים אלו. בסופו של
דבר, מסתמן שנלך ונתחזק במספר מוגבל של
גידולים: אבטיח, תירס, חיטה לגרעינים ומזון גס
לבהמות. אם נדע להיות נאמנים לגידולים אלו,
רמת הסיכון תקטן. את המשך גידול העכוב אנו
בוחנים בימים אלו מול הלקוח שלנו. בימים אלו
מתחיל חודש של קטיף אבטיח, השטחים נראים
מצויין והלוואי שהשוק יאיר לנו פנים.

הוד אשדות - הודים

אנו מסכמים שנה ראשונה של שותפות עם צמח
ועוף טוב. לצד נקודות אור ישנם גם אתגרים
גדולים. נראה בשלב הזה כי המהלך של הקמת
השותפות היה במקום ובזמן המתאים.

שוב, כמדי שנה, רגע לפני שהאביב בורח לנו בין
האצבעות, מגיע חג שבועות ואיתו, הטלפון
הבלתי ניתן לסירוב, מאבנר רון.... לפניכם הדיווח
השנתי מתחום החקלאות והעסקים.

**הקיבוץ מתברך במגוון רחב של ענפים,
שמחפים אחד על השני ויוצרים תמהיל רווחי.
לאורך השנים אנו דואגים להמשיך ולהשקיע
בענפים השונים, כל ענף בשעתו, ובדרך זו
יוצרים תמהיל פעילויות בעל איתנות כלכלית.
יש במה להתגאות.**

במהלך השנה האחרונה, נאלצנו לסגור את
פעילות ה"פטם". לול התרגולות שלא לביצים
התקיים אצלנו עשרות רבות של שנים, והרבה
מנהלים עברו בו, האחרון שבהם, **שאול אלתר**
שבחר לצאת לגמלאות. היות ובשטח הלול עתידה
לקום שכונת מגורים לתפארת, לא מצאנו לנכון
להמשיך ולהתעקש על הלול. עד הריסתו בעוד
מספר שנים המבנים ישמשו לאחסון.
**תודה רבה לשאול שמשך עד הלום. היה לי עונג
רב ללוות את עבודתך בהצלחה!!!**

מהנעשה בענפים השונים.

רפת נטופה

הרפת מונה כ-1,000 פרות וכ-700 עגלות. בנוסף,
עגלים אנחנו מגדלים חודשיים ואז מוכרים למגדל
שמתמחה בגידולם. מכסת החלב שלנו 11.5
מיליון ליטר. בשנה האחרונה גדלה מכסת החלב
המשותפת של הרפת ב 80,000 ליטר, ואנו
ממשיכים ומוכנים להמשיך ולקלוט מכסות
שמתפנות במשקים שסוגרים רפתות.
הרפת ממשיכה להביא תוצאות יפות ועסוקה כעת
בתהליך של החלפת מנכ"ל כאשר כרגע מתבצעת
חפיפה שתמשך עד סוף השנה. רם סביר מקיבוץ
עין השופט יחליף את מוטי רחמים. עוד נמצא זמן
להודות למוטי.

מטעים

אבוקדו – השלמנו לפני חודשיים נטיעה של 100
דונם נוספים מהזן ג'אם. כעת יש לנו כ 400 דונם

בחג השבועות - סוף

אני מקבל לאחל לבית אשדות יעקב
איחוד, חג שבועות שמח, מלא הסל
ביכורים והמשק צמיחה בענפים
העסקיים, בקהילה וביחסים שבין
אדם לחברו.

ישי שפירא,
מנהל עסקים

שנת ה-100 לאשדות שלנו

בפתח -

צוות מרכז יצא לדרך...
בתקופה הקרובה נערוך מפגש
משותף - פתוח לכלל שכבות
הציבור: נוער, צעירים ומבוגרים,
מההרחבה ומהקיבוץ, בו נכיר, נעלה
מחשבות, רעיונות ונתחלק למשימות.
נשמח לראותכם שותפים איתנו
בחשיבה ובעשייה.

על מועד המפגש נעדכן בהקדם.
חברי הצוות: דני שיפר, רבקה מנטל,
אורית סטולרו, מור פונדק וסמדר
ינאי.

נהרא -

בתיירות סיימנו שנה טובה, מרבית החדרים
במתחם עברו שדרוג רציני, חדר האוכל עבר
שיפוץ יסודי ונהיה מקסים!!!
עקב התוצאות החיוביות, החלטנו להיערך ולתכנן
הוספת 20 חדרים נוספים בשנים הקרובות.

תובלה

ענף התובלה יציב, שומר על רווחיות יפה.

מערכות סולאריות

אנו ממשיכים לבחון אפשרויות להרחיב ככל
שמתאפשר את היקף המערכות הסולאריות שלנו.
בשנה האחרונה הקמנו מערכת נוספת על גג חדר
האוכל וחידשנו את הפאנלים על מבנה ההודנים.

הרגולציה, שבבסיסה מנסה לעודד את השוק
להשקיע בתחום, מציבה במקביל אתגרים גדולים,
ניהול הפעילות הופך להיות מורכב ונדרשת הבנה
עמוקה יותר מאשר בעבר.

נכסים ונדלן

הקמנו ענף שמרכז מתחתיו את כלל פעילות
הנכסים והנדל"ן של הקיבוץ, המהלך הזה נושא
פרי מהיום הראשון ומשקלו בסל ההכנסות שלנו
ילך ויגדל עם השנים.

לוג

ב'לוג' נשלמת השקעה גדולה בחדר נקי,
שיאפשר לנו לספק אריזות ליצרנים מהשורה
הראשונה בעולם. ההשקעה בחדר נקי עמדה על
סדר היום של 'לוג' כבר הרבה שנים, והגענו למצב
של אין ברירה אלא לעשותה. לקראת סוף השנה
החדר צפוי להיכנס לעבודה.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

י. דבדבני:

בשנה האחרונה נשמעו ברחבי הקיבוץ ערעורים והרהורים רבים בשאלות חברתיות ושאלות השוויון בקיבוץ – וחילוקי הדעות לא נחצו כלל לפי הקו המפלגתי, במועצת יגור האחרונה שדנה בשאלות אלה, נתקבלו רוב ההחלטות, או כמעט כולן, פה אחד. ואפילו בשאלת קליטת העליה, הרחבת הייצור וסוגיית העבודה השכירה לא הוכרעה לפי הקו המפלגתי. בשנים האחרונות הגיעו לקיבוץ גופים צעירים רבים שהתחנכו בתנועות כלליות בארץ ובגולה, ואין להצביע שקיבוצים אלה מגשימים את יסודות הקיבוץ אחרת מאשר ישובים אחרים שהם פחות כמהים לגידול, קליטת עולים, פיתוח חקלאות וחרושת.

לפני כשנה עלה קיבוץ האון על אדמתו ליד עין-גב. הקיבוץ הצעיר הזה החליט להתאחד עם חברת נוער עולה מכנרת. מיד מופיעה ועדת הנוער (הרוב) של הקיבוץ ומציעה לקיבוץ להתאחד דווקא עם חברת נוער אחרת, המבטיחה רוב למפ"ם בהאון. לא בנקל עלה לקבוצה הצעירה לעמוד על דעתה ולהתאחד עם הקבוצה מנוח"ם. לא במעט קלקל הויכוח על האיחוד את המצב והיחסים בקבוצה הצעירה הזאת – וכל זה נעשה הן רק להבטחת האופי 'ההסתדרותי' של הקיבוץ! ועובדה זו אינה בודדת.

האמנם משערים להם חברי מפ"ם במזכירות שאנו בשוויון נפש נמסור את עתיד הקיבוץ, את הנוער העולה רק להשפעתם ונשאיר לנו את האפשרות 'ליהנות' מתוצאות פעולתם בנוער כפי שפרסמו בימים אלה ב'על המשמר': 'בבית סירני, בגבעת ברנר, בסיום הכשרתה של חברת הנוער – נמסרו לנוער במסיבה חגיגית – פנקסי חבר של מפ"ם.

בעניין אשדות יעקב: במועצת יגור הודענו שקבלת החברים הינה אך ורק בסמכותו של המשק ואין למזכירות ולמועצה רשות לבטל תקנה יסודית זו. חברים, התקנה הזאת הותקנה לפני שנים רבות. גם אז הבנו שיכולים להיווצר מצבים קשים,

הפילוג באשדות יעקב – פרק ד

בעלונים האחרונים הארכיון מנגיש לציבור הקוראים חלק מהפרוטוקולים של מועצת הקיבוץ המאוחד בפ"ת בתאריכים 23-24/8/1950. השאלה המרכזית שעמדה אז על הפרק היתה קבלת חברים חדשים באשדות יעקב ולמי הסמכות לקבוע האם לקבלם או לאו. נציגי אשדות יעקב באותה מועצה היו: מאיר זקצר, יוסף רייסקין, יוסף לוין ואברהם שכטר.

בפרק המבוא הוצגה העמדה שאין לראות את הפילוג באשדות יעקב כקרע מקומי שלא הושפע רבות מגורמים והתרחשויות שונות בעולם. בפרק א' הובאו דבריו של ישראל גלר שהיה מזכיר הקיבוץ המאוחד באותה עת. בפרק ב' הובאו דבריו של אברהם הרצפלד. בפרק ג' הובאו דבריו של עדי נחמני, שייצג את קיבוץ כפר סאלד. הפעם אנו מביאים מדבריו של יחיאל דבדבני ממייסדי גבעת השלושה שבפילוג עזב את הקיבוץ וביחד עם חברים ועוזבים נוספים מרמת הכובש הקימו את קיבוץ עינת. דבדבני היה מזכיר מפא"י, חבר כנסת בכנסת הראשונה, המזכיר הראשון של איחוד הקיבוצים, ועשר שנים מנכ"ל חברת מקורות.

חג שמח,

שאל ינאי

ארכיון אשדות יעקב איחוד

ארכיון - סוף

נר נשמה חודש מאי

כ"ז אייר תרצ"ז	8.5.1937	יוסף	כ"ץ
ז' סיון תרצ"ח	6.5.1938	דבורה	זלקינד
כ' אייר ת"ש	28.5.1940	שמעון	רזנבאום
כ"א אייר ת"ש	29.5.1940	ראובן	סבריזנסקי
י"ג סיון תש"ה	25.5.1945	ראובן	קנדה
ג' אייר תש"ח	12.5.1948	שלמה	בירקנפלד
ט' אייר תש"ח	18.5.1948	יצחק	לביא
י"א אייר תשי"א	12.5.1951	שלמה	שריקי
ג' סיון תשכ"א	18.5.1961	בובה	לרנר
ד' אייר תשכ"ב	8.5.1962	אורית	הראל
כ"ז אייר תשכ"ט	15.5.1969	אסתר	יעקובסון
כ"ד באייר תשל"ג	26.5.1973	שרה	גלי
י"ט באייר תשל"ו	19.5.1976	מרים	טפר
כ"א אייר תשל"ו	21.5.1976	מרים	פלג
כ"ז אייר תשל"ז	16.5.1977	ראובן	נגלר
י"ח באייר תשל"ט	15.5.1979	יוסף	עודד
י' באייר תשמ"ב	3.5.1982	חנה	ספיר
י"ד אייר תשמ"ב	7.5.1982	מרים	היימן
כ' ניסן תשמ"ט	5.5.1989	יעקב	לוזי
כ' סיון תשנ"ט	4.5.1999	גמליאל	בעבור
א' אייר תש"ס	6.5.2000	פרידה	גולדברג
י"ב אייר תש"ס	17.5.2000	משה	מלמוד
כ"ח ניסן תשס"ה	7.5.2005	בוניה	זק
י"ד אייר תשס"ה	22.5.2005	נוח	כהן
י"ב אייר תשע"ב	4.5.2012	מוינה	דוד
כ"ה אייר תשע"ח	10.5.2018	אביגיל	בן נאים
כ"ו אייר תש"פ	20.05.2020	יהודה	נחמד
ט' בסיון, תשפ"א	20.05.2021	תמר	מעין

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט.

ובתוכם גם משברים חברתיים. אין כיום קושי לקלוט 20-30 עולים, עשרות משקים מחכים למאות אנשים. הסכסוך באשדות יעקב לא התגלע פתאום. הפרשה ידועה. אשדות קלטה גם במשך הסכסוך עשרות עולים ועוד תקלוט. אין כאן שאלת קליטת עלייה. העניין הוא אחר: **אנשי אשדות-יעקב אינם רוצים להיהפך מרוב למיעוט.**

האם ב מ צ ב ז ה מותר לנו למסור סמכות של קבלת חברים לרוב במזכירות הקיבוץ? האמנם זהו המצב האידיאלי לשינוי תקנות יסוד? האמנם במצב זה רשאים אתם לתבוע מאיתנו למסור לכם סמכות שבנקל הרוב בקיבוץ יהפך לרוב בכל משק? הן דיה תוספה של 20-30 עולים 'מוגדרים' כדי להפוך ברוב המקומות את ה ר ו ב ל מ י ע ו ט. האמנם במו ידינו נסייע לכם 'לחטוף' משקים?

כו'. ולשתי המפלגות במדינה ובקיבוץ ישנה האפשרות של היאבקות אידיאולוגית חופשית. זכותו של כל אחד מאיתנו להשפיע, לחנך נוער ועולים, ובדרך זו להפוך רוב למיעוט ומיעוט לרוב – אבל לא בדרך של סמכות אירגונית אותה מציע ורוצה הרוב בקיבוץ.

דבדבני

מזל טוב!
לאורית ואלי סטולר
לנישואי ביתם לאור לבח"ל נח

טורת רבות

ביום חמישי הקרוב, 25.5.23 נחגוג יחד את חג השבועות. בשעה 17:45 נתכנס ברחבת דשא בית קרפ, לבושים לבן ועטורי זרי פרחים לראש (שהכנו יום קודם בעזרתה של מור פונדק), ונוכל להצטלם בפינת הצילום (לא מגנטיים אלא צילום על תמונת אלומיניום ע"י אביגדור שוורץ). לאחר שניפגש ונצטלם נתחיל בטקס המסורתי והיפה של חג השבועות הכולל ביכורי תינוקות, תהלוכה של הכלים החקלאיים, שירים, ריקודים, תפאורת פירות וירקות וכמובן, כמיטב המסורת... שוקו בשקית.

למחרת, בבריכה החל מהשעה 10:00 נהנה כולנו מפינת הליטוף של דרור, ונתכבד בפירות, ירקות, מעדנים וקרטיבים.

מראש אני מודה לצוות החג המסור: גל מלמוד, לימור לוין, אבלין יוסוב, מור פונדק, טלי אברהם, שיר מנטל, אלעד סממה, הילה גליק, מייגן שילדס, מיכאל עמר. ולכל מי שנטל חלק בהפקתו וביצועו של החג: דרור ניב, ירון ממון, שני פייקוב, זוהר גל, נועם שוחט, משפחת פונדק, שלומי קיפר, רקדנים, קריינים, וכל מי שהשתתף – תודה לכולם

כהרגלי לוקחת אותנו קצת אחורה בזמן, מסכמת ומודה לכל מי שסייע בצוותי הטקסים והחגים האחרונים. ערב יום העצמאות, שהיה גם השנה שמח וצוהל, נחגג כמיטב המסורת על הבמה המרכזית מול גן השעשועים.

החג נחגג יחד עם המאוחד והאווירה היתה שמחה וחגיגית, ממש אווירת יומולדת.

תודה רבה לצוות החג שעבד ממש קשה על הפקת החג הזה: מהאיחוד: יניב בקיש מורן להב, נועם שוחט, שגית בר-מוחא, גל מלמוד, נווה בן שטרית, יותם בארי. מהמאוחד: נסיה ונדב מזרחי, עדי אזרד, שחר כהן ואוהד אפרת. תודה לנריה אפרת, יניר אלתר ולימור לוין על הנחייה. תודה לכל מי שסייע בדרך: לאלון אורבך ודודו נחמני. תודה ענקית לסמדר ינאי לרות מידלר ולדנה פרידר על התפאורה. תודה לכל הרקדנים והרקדניות מכל שכבות הגיל, לקריינים, לזמרים, לדגלנים, לכוריאוגרפים, לבעלי הדוכנים. תודה ענקית לבני הנוער, ששוב מסייעים ועוזרים בכל בקשה.

ערב קודם, ציינו את יום הזכרון לצוות המוכר והוותיק: יותם בארי, לירון ראובני וכרמל גנץ הצטרפו השנה נורית רז ודני שיפר. תודה רבה לכל מי שהיה שותף לטקס המכובד והמרגש.

תודה רבה גם לאדווה ונטורה-מריזן ולמורן פולק על עריכת הטקס המרגש בבית העלמין.

שוב תודה לכולם,
נתראה בחג השבועות!
חג שמח

מאיה אלתר

מזל טוב!
לאתיקה, ואורי סיפר ז"ל
להולדת הנכד, עומרי בן אפואה
ולכל המשפחה מזל טוב!

להקת "סבבא" במועדון "פעמיים כי טוב" - ברכה פונדק

לחלק האחרון של הערב "התגנב" שיר שלא שייך לנושא המדובר, הוא חובר לפני שנים רבות בשער הגולן, כתב אותו **יוסף נצר** והלחין **חיים ברקני**, התפעלתי מהאקטואליות שלו, והרי הוא לפניכם: (גם המנגינה קלילה וקצבית. תודה לגדעון ברקני)

שיר קטן על הדינחאור הגדול

הדינחאור היה גדול
הדינחאור היה נחמד
וכל הארץ רעדה רק מפניו,
לדינחאור הכל-יכול היה רק פגם קטן אחד:
הראש היה רחוק מהזנב...
עד שהראש ידע מה הזנב מרגיש-
כבר הזנב עשה מה שהראש הכחיש

הדינחאורים זללו את העצים
פלטו שפכים וזיהמו אויר ומים.
הראש החליט: אולי נטיל פחות ביצים!
אל תשאלו מה הזנב עשה בינתיים...

הדינחאור היה גדול
הדינחאור היה נבון
וכל הארץ רעדה רק מפניו.
הדינחאור הכל-יכול שוכן היום במחיאון-
גולגולת-ראש ושלד של זנב.
כשהזנב החליט שיש לו ראש נבון,
היה הדינחאור מוצג במחיאון.

מוסר השכל: שכל יצור הוא די נבון,
אך התבונה אינה יורדת עד המותן,
על כן לבטח נתראה במחיאון
ושם נשיר למי שאז יקוף החוטם:

הדינחאור היה גדול,
גם האדם הוא די נחמד,
וכל הארץ מפחדת מפניו,
אך ליצור הכל-יכול
ישנו רק פגם קטן אחד:
הראש הוא קצת רחוק מהזנב.
עד שהראש יידע, מה הזנב כישכש-
כל העולם יבער באש...

לאחרונה אירחנו במועדון פעמיים כי טוב את להקת "סבבא", להקה מקצועית ואיכותית בתוכניתה "שלח את עמי" הם שרו שירי נשמה ושירי מחאה, שירי כמיהה לחופש של העבדים השחורים – שכינזיים עבר "שידרוג" במהלך השנים מ"צבעונים" ל"כושים" ל"שחורים" והיום מכנים אותם "אפרו-אמריקאים". השירים מוכרים לנו היטב, שרנו אותם במלוא גרון בנעורינו במחנות הקיץ ובמסגרות שונות. "שלח את עמי" הפך גם לסיסמת המאבק למען מסורבי העלייה מברית המועצות. אמוץ יודע לחבר את הקהל למופע ולהלהיב אותו והציבור התמסר וקיבל אותם בחום ובמחיאות כפיים.

צילום: דובי שושני

63 שנים ל'בית קרפ' דיווחים מעלוני אשדות

הקמת האולם נציב יד לזכרו של חבר אשר חייו היו שלובים במסכת חייו של משק אשדות יעקב מיום היווסדו. הבה נקוה כי במאמץ משותף נגשים המשימה שהיא גם צורך חיוני ואקטואלי לחייו הציבוריים של המשק.

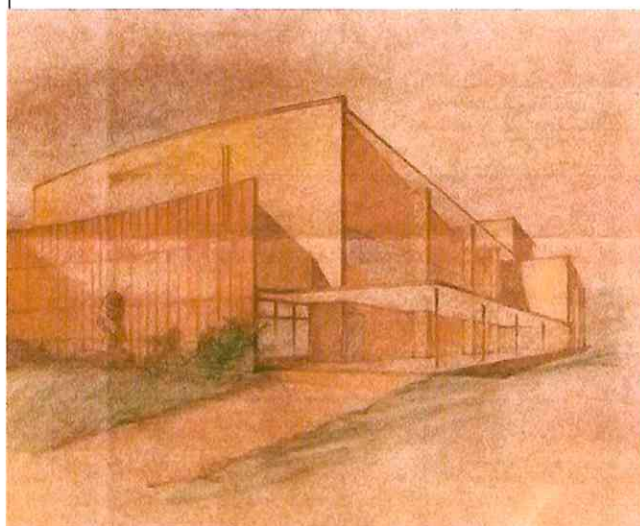
יומן מס' 225 מ- 29/3/1957 :

המטרה היא להקים בית-עם לצרכי הפעולה התרבותית במשק, שיהיה נאה בצורתו וראוי לשמו בתוכנו. האולם ישמש להצגות, סרטים, כינוסים וכו'. האולם הקטן – לקונצרטים, הרצאות, תערוכות וכו'. תוקם במה קטנה מתאימה לצרכים אלה. בשעת הצורך אפשר יהיה לאחד את האולם הגדול עם האולם הקטן, ע"י פירוק הקיר המתפרק. שני אולמות אלו מכילים 500 מקומות ישיבה. מעל האולם הקטן ייבנה יציע, בעל 200 מקומות ישיבה וחדר מכונות לקולנוע. בחלק הקדמי של האולם תהיה במה, שעם סיום בנייתה תוכל לשמש גם לצרכי התעמלות. מתחת לבמה יהיה מרתף, לאחסנת התפאורות ומחסן לצרכי ועדת התרבות. מצדי הבמה יקומו חדרי שירות ואיפור. השטח במטרים מרובעים:

האולם -	320	ממ"ר
אולם קטן	80	"
היציע	119	"
השירותים	50	"
הבמה	120	"
המרתף	135	"
סה"כ	815	ממ"ר

בתכנון האולם עצמו הושם הדגש על נוחיות הראיה והשמיעה. הרצפה בנויה בשיפוע, האולם הולך וצר כלפי הבמה. בתקרה ובקירות – 'שברים' ליצירת אקוסטיקה טובה. יותקן גם איורור מתאים, שהכרחי באולם ציבורי בעמה". הבניין והאולם תוכננו בפשטות נאה הן מבפנים והן מבחוץ. הבניין הוא בעל קווים דקורטיביים ובעל שלמות ארכיטקטונית.

בימים אלה מוכשר האגף הדרומי של 'בית קרפ' ('הבמה') על ידי צוות יזמים לטובת הקמת מרכז טיפולי משולב שיכלול 'חדר מלח', דיקור סיני ועוד משהו, וזאת אחרי שנים ארוכות שהמבנה עומד בשיממונו (מאז נסגר דיסקו אשדות) וסדקים עמוקים שנפערו מבחוץ מאיימים על שלמותו. חשוב לציין את יוזמתו הברוכה של שרוליק ברקאי ז"ל לתחזוקת הקיר של אריק, שבשנים האחרונות החל להתפורר. עלוני אשדות של שנות החמישים-שישים, בעריכת רותי גלעד, הולכים איתנו צעד אחר צעד כדי להבין את היצירה הזו הקרויה 'בית קרפ' לעומקה, ומי עמד מאחוריה. על מקורות המימון של הבית חל כנראה איפול מוחלט שכן לא מופיע שום איזכור של זהות התורמים. השלט היחיד, הוא בגין תרומה להשלמת המועדון על ידי קרן ידידות קנדית.

דגם הבית כפי שתוכנן במקור - באדיבות דני שיפר

הרעיון: בית ע"ש זאב קרפ

האסיפה הכללית מיום 17/1/57 החליטה להנציח את זאב קרפ ז"ל ע"י הקמת בית לפגישות הציבור ואשר ישא את שמו ויקרא 'בית קרפ'. בהתאם לתכנית יבנה אולם להתכנסות הציבור להצגות, סרטים וכו' ובעתיד יבנה לידו אולם נוסף יותר קטן שישא את שמו של ישראל מהרש"ק ז"ל. נבחרה ועדה שתטפל בכל פרטי הקמת הבית והם: יעקב גלעד, אורי פלג ואריה ניב. הבית יוקם ליד הכביש במרחק מה מבריכת השחיה. התכנית עובדה ע"י המחלקה הטכנית שליד האיחוד. עם

63 שנה ל'בית קרפ' - המשך...

מיקום הבניין – בהתייעצות עם מהנדסים

ואדריכלים, שביקרו אצלנו, נקבע מקום הבניין בצדו הדרומי של הכביש הראשי ליד הכניסה (בין הכביש ובין בריכת השחיה). הכניסה הראשית של הבניין תיפנה אל הכביש מול המדרכה, המובילה לאורך שדרת הזיתים (שיכון וותיקים, שיפוץ). מאחר ש-בור הזבל ורפת א' לא ישארו במקומם הנוכחי, ינוצל השטח הפנוי וכן המקומות סביב הבית ועד לבריכת השחיה לצרכי גינות נוי, מגרשי משחקים ומגרש ספורט.

המקום נקבע, לאחר התייעצויות מרובות ודיונים ממושכים תוך מגמה להרחיק את הבית משכנות קרובה מדי לשיכוני החברים והילדים.

אפשרויות הבניה – מכיוון שאין באפשרותנו לבנות

את הבניין בשלמותו בבת אחת, חולקה הבניה לשלבים: בשלב הראשון – ייבנה השלד כולו ויוכשר הבית לשימוש מיידי מצומצם. השלבים הבאים ישלימו את הבניין לתפקידיו השונים וכן את צורתו האסתטית. לקראת האסיפה הכללית, אנו מביאים לידיעת הציבור שירטוט בקווים כלליים של תכנית הבניין. באסיפה יוחלט גם על מיקום הבניין.

יומן מס' 235 - 6/9/1957 מדווח שהשבוע החלה קבוצה קבלנית, מטעם המח' לבניה של האיחוד, בהנחת היסודות לבניין.

יומן מס' 246 - 7/2/1958 מדווח שעומדים לסיים את הבניין. המסגריה החלה בעבודת הגג. כמובן שמדובר הוא על השלד הראשון ומי יודע אם נוכל פעם להגיע לבניין הבמה, חדרי שירות וכו', אבל גם סיום שלב זה טרם נראה לעין, כי הדבר כרוך בהוצאות גדולות. ועדה ציבורית בענייני הבית מורכבת מהחברים **אברהם האפט, ראובן ברקת, צ. בן-שחר ונחמה בן פורת**. זכות החתימה בשם 'בית קרפ' ניתנה לחברים האפט ונחמה בן-פורת, אבל לדאבונו הפסיקה הועדה לפעול בגלל מחלתו של האפט, ועם החלטתו יש לחדש את פעולתה בכדי שנוכל לסיים לפחות את השלב הראשון של הבניין.

יומן מס' 238 - 8/11/1957 אריק קורן – מסר בערב בח"א על השתלמותו באיטליה ועל רשמיו מאיטליה ומפריז בה ביקר עם שובו. הבה נקוה שהתלהבותו של אריק לשילוב אמנות בבניה תמצא את ביטוייה בבניין 'בית קרפ' במקום שנכוננו לו שטחי פעולה גדולים. בינתיים הוא מתחיל בעבודתו ב'בית הצנחן' במעגן. עם סגירת התערוכה של אריק שהתקיימה בגלריית צמרינסקי בת"א, סידרה ועדת התרבות והמזכירות מסיבה פנימית בה הובעה הערכה לעבודתו ואיחולים לקראת יציאתו להשתלמות באיטליה ועבודותיו הקרובות בבית הצנחן במעגן וב'בית קרפ'.

יומן מס' 273 - 18/9/1959 גמרו להתקין כמחצית הכסאות ועובדים בגמר הנגרות, אך כדי שאפשר יהיה להשתמש בבית, יש הכרח לצקת מדרכה, לגמור את החשמל ומנורות הקיר בפנים, לצבוע את הנגרות – מכונת קולנוע וכו', ועוד כמה עבודות גמר קטנות. את כל אלה יש צורך לסיים ולהתקין תוך חודש ימים ובזה נסיים שלב א' של הבניין.

יומן מס' 275 - 23/10/1959 הועדה ל'בית קרפ' מודיעה: בהזדמנות ביקורו של תיאטרון 'זוטא' במשקנו החלטנו לקיים הצגה לנסיון ב'בית-קרפ', לבדיקת התהודה (אקוסטיקה) וסידורי הבית. אנו מבקשים ודורשים הקפדה על כבוד הבית, נקיונו וסדריו ולשמור על השקט והנקיון. העישון אסור בהחלט בפנים הבית (המעשנים יצאו בשעות ההפסקה למרפסות, לשם עישון) אין לפצח גרעינים, אף אסור להביא כל דברי מאכל לבית פנימה ואין 'לתפוס' מקומות לאחרים ע"י הילדים. הכניסה תותר לילדים מכתות ההמשך והציבור מתבקש להשמע להוראות הסדרנים!

63 שנה ל'בית קרפ' - המשך...

יומן מס' 286 - 12/5/1960

אסיפה 6/5/60. בראשית האסיפה נמסר על הפתיחה הרשמית של 'בית קרפ', שתערך בליל שבת זה 13 לחודש מאי תוך ישיבת מרכז האיחוד – הכנס התנועתי הראשון – שיחנך את הבית. ציבור החברים ילווה ודאי בעניין את דיוני ישיבת המרכז.

יומן מס' 287 מדווח על ערב רב רושם שהיה בליל שבת 13 במאי – בו התקיימה הפתיחה הרשמית של 'בית-קרפ': תזמורת ביה"ס פתחה את הערב, זקצר ברך בשם המשק את באי המרכז, אברהם האפט מדגניה ב' (ראש המועצה האזורית עמק הירדן) העלה בדברים כנים וקולעים את דמותו של קרפ ז"ל. גיורא יוספטל – שר העבודה – העלה בדברים רבי עניין את בעיות השעה במדיניות החוץ והתעכב במיוחד על בעיות היסוד של מדינת ישראל על כמדינת פיתוח ובעיות החברה והנוער בישראל, על תנאיהם המיוחדים....

חשוב להדגיש שבעלוני אשדות של אותם ימים, לא נאמרה ולו מילה אחת על עבודת הסגרפיטו המרשימה של אריק קורן, (שלמרות גילו הצעיר, 26, כבר היה אומן מוכר ומוערך), שהסתיימה כשנה לפני חנוכת הבית. דני שיפר שמע מדיצה קורן ז"ל זמן קצר לפני מותה, שככל הנראה הקיר הצפוני של 'בית קרפ' תוכנן להיות עשוי ממלבנים בצבעים שונים (כפי שמופיע בדגם בראשית הכתבה) אלא שאז פנה אריק וביקש לעשות עבודת קיר בטכניקת סגרפיטו אותה למד באיטליה, והדבר נעשה ככל הנראה על פי יוזמה שלו. על התוצאה כולנו מברכים.

בכתבה שהתפרסמה בעיתון דבר בדצמבר 1961 לרגל פתיחת המועדון לחבר, מציין הכתב דוד שליו, שהרעיון להקים "בית מועד חברתי אזורי" אחרי הפילוג, היה של זאב קרפ עצמו, שלא זכה להגשים אותו בחייו, וחבריו למפלגה היו אלה שהתעקשו להגשמתו. שליו מציין שידידי הבית מתכוונים להפעילו במתכונת של תיאטרון חורף של משקי עמק הירדן ומצפים לעזרת המועצה האזורית. בוניו, חברי הקיבוץ, גאים בתקרה האקוסטית שהתקינו בו. הבית נבנה כמעט על טהרת עבודה עצמית של חברי הקבוץ

שגאים בכך שאלפי ימי עבודה בהתנדבות הושקעו בו ובמתקנים שסביבו. "המועדון לחבר שנפתח השבוע" (סוף דצמבר 1961) מציין שליו, "אינו נופל בחיצוניותו הנאה ובהידורו מבית קפה מפואר ברחוב דיזנגוף בת"א. הכל נבנה בעבודת החברים החל מתכנון ועד הריהוט והתאורה. הקיר מקושט בתבליט של האמן אריק קורן בו מתוארים שלבי יצור היין. אריק נסע במיוחד לריוויירה באיטליה על מנת לשרוף את הקרמיקה המיוחדת בתנורים בני מאות שנים"

למרות שחלקו הראשון של 'בית קרפ' נחנך ב-1960 מראהו החיצוני היה "פושטי" למדי ונדרשה תרומה על מנת להפוך את המועדון למקום מפגש נאות, וכאן באה לעזרת אשדות קבוצת תורמים יהודית מטורונטו קנדה שביקשה שהתרומה שהעלו תיקרא על שם חבר הקהילה סם כהן ז"ל. כעבור זמן הגיעו לאשדות נציגי התורמים (האיש במדרגה התחתונה הוא אחד מהם) ונערך צילום משותף על מדרגות המועדון. המועד המשוער - שלהי 1961. ואלה שמות המופיעים

בתמונה בעמוד הבא :

מבוגרים : יהודה בן פורת (מזכיר), יעקב ענבי, גרשון קורן, נחום שיפר, זהבה שיפר, אריה טפר, נחמה בן פורת, יפה פייקוב, אריה ניב, טובה שימרון, מינה לבני.

ילדים : ראובן ב"ק, שרה ברקאי, שרה אלתר, עטי נגלר, אסתר כץ, מלכה שניפר, שלמה פונדק, ציפי זיידלר, צביה יעקובסון, הניה ברמן, צביקה מלמוד, בני פייקוב, פנינה חזן, עדי קרמר, אסתר קמינסקי, שלומית היימן, שלומית שחורי, אסתר קורן, דורית אברהמסון, רחל גור, יאיר בן דוד, צביקה קפלן, צביקה ורדי, אהובה הוץ, רחל חלק, אברהם פרצ'יק, אמנון גלעד, שרה לבקוביץ.

63 שנה ל'בית קרפ' - המשך...

תורמים למועדון

ריכז - אבנרון

2023 – הבמה מתעוררת לחיים חדשים

שבועות תשפ"ג

כך חגגנו את אחד במאי

עלון 518 מ- 2/5/1975 – מדווח על יוזמה יצירתית: הצעת המזכירות להקדיש את האחד במאי לעבודה, בשיפור פני החצר בעיקר – שתילת דשא, פירוק, פינוי וניקוי וכדומה. הועלו הצעות למצוא נוסח קבוע לציון היום כגון, קשר לענפי הייצור ע"י עבודת חברים בהם, שברוב ימות השנה עובדים בענפים אחרים. בדיון השתתפו – אורי פלג, מיכאל לוי, מאיר זקצר, אבישלום שניפר, יעקב וולשובר ומוטקה דר. הוחלט לעבוד באחד במאי יום עבודה רגיל, כשחלק עיקרי יוקדש לשיפור פני החצר, (החלטה שכנראה היתה תקפה לאותה שנה בלבד)

למרות שאין על כך הכרזה רשמית, אפשר לומר שב-1991 הפסיקו לחגוג את האחד במאי באשדות. אברהמיק חזן המשיך עוד מספר שנים להניף דגל אדום באחד במאי עד שגם הוא 'נשבר'.

באדיבות הארכיון

התיעוד הראשון לקראת חג (או נשף) אחד במאי מקורו בימי גשר העליזים משנת 1937, וכך מתאר יומן 355 את אשר צפוי:

תכנית נשף אחד במאי – ליל שבת

1. פותחים בשירת האינטרנציונל, ותחזקנה
 2. נאום פתיחה – מאירסון (האם גולדה מאירסון?)
 3. טקס חלוקת פנקסי חבר לנוער העובד ולשכבה הצעירה
 4. דברי חברים (בהפסקות שירה בציבור)
 5. תמונה חיה – ע"י ילדי ביה"ס, עם דקלום קולקטיבי
 6. פירמידות של הילדים
 7. דקלום 'נגד' של אלכסנדר פן – ע"י חברי הנוער
 8. אקרובטיקה ע"י חברי 'הפועל'
 9. תמונה חיה 'ניתוק הכבלים' – קבוצת חברות
- אכן לא ביזבוזו אף רגע, ואף ההפסקות נוצלו לשירה בציבור

1974 היתה השנה הראשונה שבה לא הונפו דגלי ה-1 במאי אך לוחות המודעות המשיכו במסורת של כרזות מושקעות ויפות במיוחד, (דוגמת זו של ברכה פונדק או סמדר ינאי?) שהבליטה את הארוע מעל שגרת החיים ובד אדום כהה בכניסה לקודש הקודשים.

מלייבוביץ ועד חנוכה – גילגוליה של סנדלריית גשר-אשדות

אלי שאקח לו מידה לנעלי עבודה. זהו חבר שלנו ושמו: דובי. יהא דובי.

כשסיימתי לתפור את הנעליים עבורו, סקרה אותן לאה ובשמחה אמרה – הרי

אלה באמת נעליים ממש, כמו שקנינו עד כה בחיפה! וגם נעלי שבת נתפור? – בוודאי! והתחילו לבוא בחורות להזמין נעלי שבת. לפני כן ידעו רק שתי דוגמאות עם כפתור או בשרוך. ואני – לשמחת החברות – התחלתי לתפור גם דוגמאות אחרות. לוותיקות שבחברות ודאי זכור הדבר. בקיצור, קיבלתי מספר הגון של לקוחות. ככה עבדנו לנו בשקט שנתיים ימים. והנה בשנת 1936 באו ואמרו לנו – עליכם לעבור לדלהמיה. וכאן החלה פרשת הנדודים שלנו. קודם התחילו לחשוב איזו סנדלריה לבנות – אוהל או צריף מחצלות.

לעת עתה - לפינה אחת של הנגריה. אבק ורעש המכונות שבענו די והותר. אבל מילא, הן זה רק לעת עתה. ונשב שם 4 שנים. בוקר אחד באו אלינו הנגרים – הבעלי-בתים – ויאמרו אלינו: חבר'ה, תואילו נא לעקור מכאן, אני זקוקים בעצמנו לפינה זו. – היתכן? טענו, לאן נלך? על זה ענו לנו: החבר'ה, לא גזלנים הם, יקצו לכם איפה שהוא פינה לעבודה עד שנקים לכם סנדלריה. והכניסו אותנו לחדר קירור. והנה יושבים אנו כבר בחדר הקירור. והיות וחלוננו הוא בדיוק מול מקום שתיית המים הקרים, היה כל הבא לשתות, מוצא לנחוץ למלא ספל מים ו- חליפ, ישר לתוך חלוננו, ועוד יתסכל אם לא החטיא את המטרה.

הקץ לנדודים

כעבור שנה לשבתנו בחדר הקירור, באו ואמרו לנו: חבריה, חדר זה דרוש לבית

הקירור. לעת עתה יוקם לכם צריף. זכור זכר גפני לסנדלריה את חסד נעוריה,

וכיד הטובה עליו חיבר וצרף לוחות ושברי לוחות עד שקם צריף סנדלריה

לתפארת. ומבחוץ ציפה אותו במחצלאות, לבל ישאר חלילה סדק, שבחורף לא

מזכרונות אבא (ירחמיאל) לייבוביץ מתוך יומן 1031 3.10.1947

שנת 1934, ראשית אוקטובר, הלכתי עם גפני לקבל את הסנדלריה בגשר. טיפסנו על גבעה שעל שפת הירדן ונכנסנו לצריפון עליו עומד שולחן קטן ועל ידו יושבת בחורה שחרחרת, חנינית. אומר לי גפני: "זוהי חברה העובדת בסנדלריה, לאה שמה" (הכוונה כנראה ללאה מהרש"ק - א.ר.). והולך לו. התבוננתי מסביבי, ראיתי על הקירות תלויות מושכות, ראשיות ועוד כלים המיועדים לסוסים. שאלתי את לאה: האצטרך לעבוד גם בשביל סוסים? – לא, זאת אני עושה – היתה תשובתה. בהשקיפי בעד החלון הרגשתי אי שקט. – אם תבוא רוח חזקה, האם לא נעוף עם הסנדלריה אל מעבר לירק? – אני מקוה שלא. היא עומדת פה כבר שנתיים ימים. והתחלנו לעבוד. הבאמת נתפור נעליים חדשות גם כן? – שאלתני לאה. בודאי – עניתי לה. אולם היא המשיכה לומר: רוחשת אני לו אמון, אבל אינני מאמינה לעצמי, כי אכן נעשה נעליים כמו בחיפה. נו, נחיה ונראה – אמרתי לה. כעבור ימים מספר נכנס לסנדלריה בחור כארז ורגל לו בלי עין הרע! ולא פנתה

שבועות תשפ"ג

גילגולה של סנדרליית גשר- אשדות - המשך...

לכם, תנעלו בריאים ושלמים ותזכו לרקוד בהן הורה בחג הגאולה השלמה לעם ישראל בארץ ישראל כולה". עד כאן לייבוביץ בעל חוש ההומור הנפלא.

שמעון שרון בוגר בי"ס 'אורט' בלטיביה, הגיע לאשדות/גשר עם ידע סנדרלי רב, אך עשה הכל להתחמק מעבודה זו שלא נחשבה עבורו מפוארת דיה, ונרתם לחקלאות. אלא שגופו החלוש של שמעון לא עמד בתנאים הפיזיים הקשים לאורך זמן, ובסופו של דבר נכנס לסנדרליה באשדות, אותה ניהל במסירות משך 40 שנה, תוך שדאג למנעליו של קהל צרכניו המגוון, ילדים ומבוגרים כאחד, במציאות של משק אותרכי אשר מנה בתקופות מסויימות למעלה מ-1000 נפש, המחפש בכל דרך לחסוך הוצאה כספית מיותרת. יחד עם שמעון עבדו רבים וטובים: זאב לבני, יצחק מאור, אהרון אבני, שלום חזן, לאה מהרש"ק, צילה כהן, (רשימה חלקית) ובקיבוץ אמרו בגאווה לא מוסתרת, שאם עובדים בכפיפה אחת פילוסוף (יצחק מאור), סופר (זאב לבני), צייר (שמעון שרון) וסנדרלר, הרי רק תועלת תצמח לנו מכך.

עם הזמן, ושיפור המצב הכלכלי, היקף פעילות הסנדרלריה ירד פלאים וזו שימשה בעיקר עבור תיקונים. חלק מחדרי הסנדרלריה עבר הסבה: החדר המערבי הפך לרפדיה של **שולם חזן** הזכור לטוב, חדר אחר הפך מחסן כלי נגינה וציוד מוזיקלי וחדר נוסף לטובת ארכיון הנהלת החשבונות. **חנוכה רפאלוב** ז"ל שהיה הסנדרלר האחרון באשדות מתאר: "כשחלה שמעון שרון, נכנסתי לעבוד בסנדרלרייה, מקצוע שלמדתי כנער בפרס. עבדתי שם עם **יעקב**, סנדרלר רוסי ששתה

יחדור הגשם ובקיץ – האויר. והנה גשם בחורף דלף מעלינו דרך הגג די והותר,

אך אויר בקיץ – לא כלשהו. אחרי חדר הקירור התחממנו כאן כדבעי. וככה

הזענו שנה אחר שנה, אבל מילא, הלא זה רק לעת-עתה. סוף סוף אמרו לנו: נו, סבלתם כבר דייכם, עתה בונים בית – חדר לכם וחדר למתפרה. ואמנם התחילו בבניה. עינינו תחזינה איך הבית גדל וקם ולבנו יגיל וישמח מנחת. וכאשר התופרות עברו כבר מהמחסן לבית, שאלנו: ואנו יכולים כבר מחר לעבור! ענו לנו – לא!! באלף רבתי. בוקר אחד, כשנכנסו לצריף הארמון של הסנדרלריה – אוי ואבוי הכל צף במים. פקעה סבלנותם של הסנדרלרים, וכזכור לחברים מאז, עשו מעשה אשר לא יעשה, אלא אם כן הגיעו מים עד נפש... פלשנו לבית החדש ואחר בירור באסיפה הכללית החליט העם לקיים את אשר הובטח לנו ולו גם בצורת מקלט זמני.

אחוות סנדרלים - באדיבות ארכיון אשדות

וכאן בצל קורת גג ממש, התחלנו כבר להרגיש את עצמנו כאנשים. וכשאדם מתחיל לעלות, הריהו עולה ועולה. כעבור זמן קצר הקימו את בית הסנדרלריה היפה והמרווח (1941 שנבנה על ידי קבוצת הבניין של המשק א.ר.) והקיץ סוף-סוף הקץ לנדודינו ולמקלטים הזמניים. נודה לחברים היוזמים אשר יזמו את דבר הקמת הסנדרלריה, שהיא תפארת (בלי מרכאות) לכולנו. ולכלל החברים נאחל: **"יהי רצון ואת הנעליים שתפרנו לכם עד כה ושעתידינו אנו לתפור**

שבועות תשפ"ג

גילגולה של סנדלריית גשר- אשדות - המשך...

הרבה. אצל שמעון זה היה מותר. אני התנגדתי והייתי שופך לו את הוודקה לכיור עד שנכנע. יעקב התמוטט יום אחד בכניסה לקיבוץ ונפטר.

יום אחד הופיע מרכז המשק הצרכני **חן איתן**, ואמר לי שלא צריך יותר סנדלרייה כי אנשים קונים נעליים בחוץ וכבר לא מתקנים אותן אלא קונים חדשות, אז הוחלט לסגור את הסנדלרייה. קצת נעלבתי אבל ביקשו ממני לעבוד כנהג בריאות וזה התאים לי".

עד כאן סנדלריית העבר. המבנה קיים עד היום, אך יש לא מעט הסבורים שבמצבו הנוכחי הגיע הזמן לפרקו, ויעידו תמונות שצולמו השבוע, והמראות קשים לצפייה: חלק מהחדרים נעולים במנעול, חלק פרוצים לכל רוח המביאה אל קרבם חלקי מכוניות מהפחחיה הקרובה כאשר קלסרים של גנזך הנהלת החשבונות מתגוללים על הרצפה בגשם וברוח בערימה אין סופית.

התוכן אכן השתנה מקצה לקצה אך השם נותר כשהיה - הסנדלריה

ערך אבנרון

ביטוח דירה

כתבה שנייה – יונתן אלטר

הקדמה

עד שנת 2020 דירות החברים היו שייכות לקיבוץ ולכן בוטחו בביטוח דירות על חשבון הקיבוץ.

החל משנת 2021 הדירות (רובן) עברו לרשות החבר ואינן שייכות לקיבוץ לכן הוא לא יכול לבטח אותן. החל משנה זו כל חבר **נדרש** לבטח את דירתו על חשבון. חובת ביטוח הדירה הכרחית בהיותנו קיבוץ עם ערבות הדדית ובהיות מרבית הדירות שלנו חלק מבית משותף.

על מנת להבטיח שבפני חברי הקיבוץ תעמוד הצעה טובה לביטוח דירתם הפרטית ערך הקיבוץ בדיקה וקיבל הצעות שונות מחברות ביטוח שונות.

מתוך כל ההצעות נבחרה ההצעה של "**ביטוח חקלאי**" הסבר הקיבוץ לבחירה הזו:

1. ביטוח חקלאי נתנו את ההצעה הטובה ביותר, המקיפה והזולה ביותר.
2. ביטוח חקלאי היא קבוצת ביטוח שנמצאת בבעלות הקיבוצים. היא מכירה את הקיבוצים ואת המיוחדות שלהם ויודעת לתת מענה לצרכים המיוחדים.

2023

לקראת חידוש הביטוח השנתי שלח אלי הסוכן של "הביטוח החקלאי" שעובד עם הקיבוץ: "**פוליסה משופרת לביטוח הדירה ותכולתה**" (54 עמודים).

וגם:

"**רשימה המהווה חלק בלתי נפרד מפוליסה משופרת לביטוח הדירה ותכולתה**" (6 עמודים).

במקביל

קיבלתי הצעה לביטוח הדירה מהחברה בה אני מבטח את הרכב – 9 (לשעבר 9,000,000) השווייטי בין ההצעות בטבלה שבעמוד הבא.

נראה לי שהן מאד דומות. רק זו של ביטוח 9 נמוכה ב – 575 ₪

למה לעשות ביטוח דירה עם "ביטוח חקלאי" היקר יותר?

שאלתי את **מיקי אביעוז** סוכן הביטוח שעובד עם הקיבוץ וכך הוא כתב לי:

- יש לציין שיש בביטוח חקלאי מספר יתרונות שבכסף שוות הרבה יותר מ 575 ₪
1. יש כיסוי לנזק במקרה טרור/מלחמה-לא קיים ביטוח
 2. בנזקי צנרת – בביטוח חקלאי יש שרברב פרטי -מה שאומר שאתה יכול להזמין את מי שתצטרך
 3. בביטוח ישיר זה חייב להיות זכיון של חברת הביטוח, שזה פחות זמין ומיידי,
 3. בביטוח חקלאי אין דרישות מיגון מיוחדות לעניין פריצה.
 4. רק בביטוח חקלאי יש כיסוי לנזק מהתמוטטות מבנה מכול סיבה (לאו דווקא רעידת אדמה)
 5. בביטוח חקלאי יש כיסוי מנזק אש לצידוד גינה
 6. בביטוח חקלאי צד ג' גבוהה

באופן כללי: יש יתרון גדול במימון זכויות כאשר אתה מבטח באותה חברה בה הקיבוץ מבטח- **ביטוח חקלאי**

יש אירועים בחצר שנושקת לשטח ציבורי גם מעל האדמה וגם בתשתיות מתחת, שאם יש אירע ביטוח ולך יש חברה אחרת מביטוח חקלאי סילוק התביעות מאוד בעייתי והמבטח נפגע מזה, כמו כן אם יש אירוע וסכום הביטוח בפוליסה שלך קטן מהתביעה אפשר להיעזר בפוליסת המעטפת של הקיבוץ.

בקיבוצ בקיבוץ יש יתרון גדול להיות מבטח באותה חברה כמו זו שמבטחת את רכוש המשק.

בברכה

מיקי אביעוז סוכנות ביטוח כנעני – מבית ביטוח חקלאי

השתכנעתי?

אני מודה שלא השתכנעתי מדבריו של מיקי גם משום שאני יודע שבדרך כלל לא משתמשים בביטוח וכל שנה הכסף הזה הולך לאיבוד, לכן גישתי העקרונית לעניין ביטוחים היא לשלם על ביטוח מה שפחות גם אם התנאים פחות טובים.

שבועות תשפ"ג

ביטוח דירה - סוף

וגם התרשמתי יותר מהמקצועיות והזמינות של "ביטוח 9".

1. יצא לי להתקשר 3 פעמים לסוכנות כנעני ופקידה שהייתי זקוק לה – לא הייתה.
ב- 9 תמיד עונים וכל אחד שעונה לטלפון יכול לתת תשובה על כל שאלה.

2. ביטוח 9 הציע לי שהוא יבדוק עבורי ב"הר הביטוח אם יש לי כבר ביטוח דירה שאני לא זוכר.

3. כל המידע עבור ביטוח הדירה ממתין לי באפליקציה 9. בה ניתן לבצע מגוון פעולות בשירות עצמי, לעקוב אחר סטטוס התביעה, פירוט תשלומים ועוד.

4. 9 סיכמו איתי שסוקר רכוש מטעם החברה יגיע לדירה (בתיאום איתי), ואמרו שבעקבות זאת עשויים תנאי הביטוח להשתנות (כולל מחיר הביטוח) והם כמובן יעדכנו אותי בכל שינוי כזה.

5. 9 הציעו חלופות בהן אפשר לבחור למשל: העלאה או הורדה של סכום ההשתתפות העצמית שיש לשלם כשקורה מקרה ביטוח.

שינוי גובה ההשתתפות העצמית כפוף להתאמת הפרמיה לתשלום בהתאם. זאת אומרת, תוספת לפרמיה או הוזלת הפרמיה בהתאם לחלופה שנבחרה. העלאה או הורדה של גבול אחריות לביטוח צד שלישי כנגד תשלום פרמיה מתאימה.

טבלת השוואה במחירי ביטוח דירה 2023

אשדות יעקב היא אחד הבעלים של "ביטוח חקלאי" אני רוצה לבטח בחברה הזו את הרכב שלי ואת הדירה שלי. כל שנה הם הראשונים שאני פונה אליהם לקבל הצעה לביטוח הרכב ועכשיו גם ביטוח הדירה. גם בגלל שבפרסומים שלהם המחיר שלהם יהיה "הכי נמוך שתמצא". וכל שנה אני מתאכזב מהמקצועיות של נותני השירות. מהיעדר אפליקציה המאפשרת לבצע מגוון פעולות כמו הוספת נהג צעיר או הוספת נהג נוסף.

כמובן שכל חבר וחברה מוזמנים לעשות את השיקולים שלהם לגבי בחירת החברה בה יבטחו את הרכב ואת הדירה. ויחד עם זה כדאי לבדוק!

יונתן אלטר

ביטוח ישיר 9			ביטוח חקלאי			חברת הביטוח
פרמיה שנתית	השתתפות עצמית	סכום הביטוח	פרמיה שנתית	השתתפות עצמית	סכום הביטוח	
634	585	920,000	317	650	991,779	ביטוח מבנה הדירה
1301	536	245,000	1452	650	161,388	ביטוח תכולת הדירה
543	790	920,000	1527	700	991,779	הרחבת סיכונים
837	10%	920,000	992	10%	991,779	כיסוי נזקי רעידת אדמה למבנה
223	10%	245,000	161	10%	161,388	כיסוי נזקי רעידת אדמה לתכולה
0	536	1,250,000	1	650	2,000,000	ביטוח אחריות כלפי צד שלישי
0	536	6,000,000	1	650	20,000,000	ביטוח חבות מעבידים לעובדי משק הבית
1,141		אחרי כל מיני הנחות	1,716		אחרי כל מיני הנחות	סך הכל

חדש על המדף

הספריה, מהי לי?

שמי נייר בוערים / ג'לי מקמילן
 "מותחן פסיכולוגי עוצר נשימה, מדהים, כתוב להפליא, תופס ולא מרפה..."

זמן עבר / לי צ'יילד
 סודות משפחתיים חוזרים לרדוף את ג'ק ריצ'ר במותחן מחשמל. מסע דרכים מהנה ורב הפוכות של צ'יילד, אמן המתח האחד והיחיד.

לקום / ענת יהלום
 ענת יהלום בת כנרת, "הפצועה היחידה מהמלחמה ההיא – 1973":
 "נפילתי, קמתי, התרסקתי, וקמתי שוב ושוב. כך למדתי את טעמו המיוחד של איחוי השבר ושמחת הניצחון"

הדס בקצה הלילה / גלי מיר-תיבון
 "גלי מיר-תיבון מפרקת את התמונה ההרואית של מלחמת השחרור למרכיביה האנושיים, מפליאה לכתוב אהבה ומלחמה, לארוג זיכרון וחלום." (מאיר שלו)

חנות הספרים של שבורי הלב / רוברט הילמן
 חנות הספרים של שבורי הלב הוא ספר כובש על זיכרון ועל שכחה, על כוחם של החיים ועל עוצמת הערמומית של המוות.

השורד / גרג הורביץ
 נייט אוברביי, חייל משוחרר שזה עתה התגרש, עומד יום אחד מחוץ לחלון של בניין בנק בן אחת עשרה קומות בלוס אנג'לס, מוכן לסיים את חייו. אך בעודו מתכונן לקפיצה הגורלית, כנופית שודדים פורצים לבנק ומתחילים לירות ללא אבחנה בעובדים ובלקוחות.

סיפור ישראלי / אילנה אדם
 ספורים של שלושה ילדים-נערים בוגרים, יובל יותם המתפרש על פני חמישה עשורים, שבהם הם עשו כבר דרך ישראלית אופיינית, החל מילדות בשכונה אחת, והמשכה לימודים, צבא. אוניברסיטה ועבודה.

שבת שלום - מהספריה

היו לי אהבות שונות מאז ילדותי.
 הראשונה ביניהן היתה הקריאה.

באמצעות הקריאה הפלגתי, טיפסתי, צללתי לעולמות רחוקים, לתרבויות ונופים, צבעים וריחות שהשפיעו עלי רבות ובחלקם גם בקרתי בבגרותי.

בצאתי לגימלאות זכיתי לשוב ולהתרפק על אהבתי זו באמצעות התנדבותי בספריה שלנו. העבודה עם ברוריה היתה ועודנה מאתגרת, כי ברוריה היא ברוריה ואין מה להוסיף... הגעתי בשלב מאד משמעותי לספריה ולברוריה, כאשר היתה דרישה מהממסד

לצמצם את שטח ונפח הספריה. זו היתה עבודה מלווה בהתלבטויות, בכאב הפרדה מספרים מיוחדים ואני נטיתי לרסן את ברוריה, ובכך הקשיתי עליה.

גיליתי אדם יעיל, חרוץ, מעניין, רחב לב ובעיקר עקשן (לא שאני טלית שכולה תכלת).

מי שביקר בספריה נכח בהתלקחויות מקומיות ששתינו הצתנו להנאת הקוראים.

יש לציין למרות שהספריה שלנו "קטנטונת", היא בהחלט אטרקטיבית, בזכות ברוריה, מספרת הסיפורים לילדים, ומכילה כל אחד. מייעצת ומחלקת מתנות.

ולסיכום – בואו לבקר, לשאול, לספר, ולשמוע...

ובתור בונוס לצפות בתמונות הרצות על מסך המחשב, תמונות שצולמו במשך השנים שמנציחות שלושה דורות ואפילו יותר.

בברכת חג שמח!

אהובה שטינברג

מתנדבים ללא הרף

בתמונה: ציור קיר מרשים מעשה ידיו של דובי שושני שנרתם אף הוא לארוע.

אבנרן

חג הביכורים

אני יושב על חגיגת חת
על ראשי זר ויעלניס eife
ודוקר לי בתחת
ודוקר לי בראע.

יורם טהרלב

בשבת האחרונה יצאה לכפר הדרוזי חורפיש שבגליל העליון משלחת מתנדבים מרשימה בהם לא מעט אשדותיים שביקשו לסייע לקבוצת נערים מקומיים בעלי צרכים מיוחדים להגשים את חלומותיהם.

תחילתו של הסיפור ב-22 לאפריל 2019. במהלך טיול במדבר יהודה, בבואו לסייע לנערה במצוקה נופל דורון זקצר ממצוק בגובה 15 מטר שגורם לשיתוק בלתי הפיך בגפיו התחתונות, ורק בזכות מבצע חילוץ מורכב ומסובך ניצלים חייו. לאחר תקופת שיקום ארוכה מחליט דורון בצוותא עם המכונאי המוטס שהוזעק לחלצו, שבכל שנה ביום ההולדת של דורון יעשו פרוייקט גדול לטובת קהילה במקום שבו הם יבחרו. לצער כולם נפטר המכונאי ממחלה כעבור שנה וחצי. דורון לא אמר נואש ואסף סביבו צוות אירגוני קטן שכלל אנשי תעופה וחברים מיחידת החילוץ 'ערבה', אליהם הצטרפה משפחת זקצר העניפה, מתנדבי "פ.צ. ברוריה" ועוד רבים וטובים.

למבצע חורפיש הגיעה בשבת האחרונה משלחת בת 170 מתנדבים (בהם כ-20 אשדותיים) שכללה מסגרים, רתכים, אנשי נוי, ציירים, רצפי שטיחים ועוד רבים, וזאת לאחר עבודת הכנה מדוקדקת, בדיקה של הצרכים הספציפיים וגיוס תורמים (חברות מסחריות, קיבוצים), כאשר בראש החבורה הפנטסטית הזו עומד דורון זקצר הבלתי נלאה שדואג ליצור הרמוניה וחיבור, וסוחף עימו את כל האחרים.

שיחי מורן לזכרו של מורן

ילדים ולחנך בבית הספר, הרגשתי שחשוב שכמה שיותר ילדים ואנשים יכירו את מורן, את עולם הערכים שהנחה אותו, את המורשת שבעצם ציווה לנו בבחירותיו ובהתנהגותו היום יומית."

דגנית החליטה ליזום פעילות לזכרו בבית הספר וכך עלה הרעיון לקיים פעילות התנדבותית תחת הכותרת "התנדבות למען הזולת ברוח מורן כהן - לוחם סירת צנחנים", במטרה להמשיך ולהנחיל את דרכו של מורן שנקטעה.

"זו פעילות מבורכת שמתקיימת מזה 16 שנה ברציפות", אומר שמוליק, אביו של מורן. "היא מתחילה בבית הספר בשיחות העוסקות בערכים ונתינה, ממשיכה במפגש איתנו המשפחה, בצפייה בסרט העוסק במסלול חייו הקצרים ומסתיימת ביום פעילות במרכז רפואי פוריה המאפשרת לכל העוסקים בתחום, מפגש עם ערכים אלו והזדמנות ליישם אותם בפועל."

מנהיגות מהסוג הנדיר

ביום הפעילות שהתקיים השנה ב-26.3 נפגשו הילדים והמורים, המשפחה וחברים יחד עם הנהלת המרכז הרפואי לטקס משותף ולאחריו יצאו התלמידים לנטוע מאה שתילי "מורן החורש" אותם תורמת המשפחה מידי שנה לבית החולים. השנה הושלמה נטיעת 1500 שתילים ברחבי המרכז הרפואי מאז תחילתו של המיזם. משם המשיכו לביקור בפנית ההנצחה לזכרו של מורן שנמצאת סמוך ל"שדרת המורנים" הראשונה שניטעה בשנת 2009 מול ביתן מחלקת יולדות.

במנחת המסוקים נפגשו התלמידים עם הטייס שרון שילה, שם שמעו על פעילות הפרמדיקים המוטסים, מבט נוסף על נתינה והצלת חיים. שילה נטל חלק מרכזי בניסיון החילוץ של מורן והקים את מערך הפינוי האזרחי המוטס. בטקס שנערך לזכרו של מורן אמר: "אין לנו מדינה אחרת, מורן נתן את כל כולו למען המדינה, כל שנשאר לנו הוא להמשיך בדרכו, דרך ההתנדבות. רק מעורבות והיכרות עם כל שבטי העם הזה יעזרו לנו להיבנות. מורן משמש לי מצפן לדרך בה בחרתי."

1500 שיחי מורן נשתלו בפרויקט שמנציח את זכרו של מורן כהן שנפל במלחמת לבנון השנייה. מאת: שיר פרסאי ברניב -דוברת בי"ח פוריה. פורסם ב-"זמן קיבוץ"

בכל שנה באביב מגיעים למרכז הרפואי פוריה ילדי שנת המצווה מבית הספר "מול גלעד" שבעמק הירדן ליום התנדבות בדמותו ובמורשתו של מורן כהן שנהרג במלחמת לבנון השנייה. הילדים שותלים שיחי מורן, משתתפים בטקס לזכרו, לוקחים חלק בפעילות התנדבותית ונפגשים עם משפחתו וחבריו ליחידה.

מורן למד בבית הספר "מול גלעד", המשיך לתיכון "בית ירח" וטרם גיוסו לצה"ל התנדב לשנת שרות בכפר הנוער "נווה הדסה". הוא שירת כלוחם וחובש בסיירת צנחנים ונהרג במלחמת לבנון השנייה 8.8.06 בקרב בבינת ג'בייל.

הוריו, ניצה ושמוליק הם שעומדים מאחורי הפרויקט המיוחד, וזאת בעקבות מכתב שקיבלו מדגנית ארזי משער הגולן, מחנכת הכיתה של מורן בבית הספר "מול גלעד". "כמו כל מי שהכיר אותו", מספרת דגנית, "התפעלתי כבר אז ממנהיגותו השקטה, מחוסנו הגופני והנפשי, מנימוסיו המצוינים, משפע התכונות הטובות שהיו גלומות בו, בתקופה שלאחר האסון, היא ממשיכה, התברר שבכל תחנות חייו השאיר מורן את אותו הרושם, בלט ביכולתו להעניק מעצמו, והיווה מודל לחיקוי עבור סובביו. כמי שממשיכה לעבוד עם

שיחי מורן - סוף

"מורן היה מנהיג, לא מנהיגות של רעש, צלצולים וסמכות, אלא מנהיגות מהסוג הנדיר, הוביל אותנו בצורה שקטה בעלת ביטחון ומתוך דוגמא אישית אינסופית בהכול, עד הפרט הקטן ביותר", הוסיף רז חמו, חברו של מורן לצוות, העוסק בחינוך.

מנהל בית החולים פרופ' ארז און המשתתף בטקס כל שנה הודה למשפחה על שבחיה להנציח את שמו של מורן במרכז הרפואי צפון. "תודה על החברות והשותפות במימוש מפעל החיים שכל כך חשוב לכם ולנו. בזכותכם, המרכז הרפואי שלנו פורח ברוק ולבן, ומפיח חיים, בריאות ואופטימיות, בקרב המטופלים שלנו, והצוות הרפואי."

"הפעילות המשותפת של בית הספר מול גלעד עם בית החולים פוריה משמשת דגל לשיתוף פעולה נכון בין בית החולים והקהילה, אנו רואים חשיבות עליונה לנושא החינוך לערכים טובים והתנהגות ראויה בין בני האדם" אמר שמוליק כהן האב.

"מורן נתן את כל כולו למען המדינה, כל שנשאר לנו הוא להמשיך בדרכו, דרך ההתנדבות. רק מעורבות והכרות עם כל שבטי העם הזה יעזרו לנו להיבנות"

באדיבות "זמן קיבוץ"

**בית אשדות יעקב משתתף
באבלם של חברינו**

**משתתפים באבלו של דני קורן
והמשפחה
במות גיסתו – דיצה קורן
ואחותה - כוכבת ארז
בנות אשדות יעקב**

**משתתפים באבלו של אורי קרפ
והמשפחה
במות אחותו**

**משתתפים בצער ריקי בן דוד
והמשפחה
במות האם – הסבתא.**

**משתתפים באבלה של אסתר הראל
ומשפחתה
במות אחיה.**

שלא תדעו עוד צער

דיצה קורן ז"ל

6.5 2023 – 5.5.1932

ולאוהלו, שם יצר כמה וכמה עבודות קיר, ואת סיפרת פרטים חשובים על יצירתו.

דיצה שלנו, המורה המיתולוגית שבכל אחד ואחת הטבעת חותם. אני חושבת שבחרתי להיות מורה בזכותך, ואת היית לי כמודל.

את חוזרת לאשדות לצד אריק אהובך. אשדות שהיתה ביתכם שנים רבות. אזכור אותך באהבה תמיד.

אסתר שימרון

והוסיף בן כיתתה של אסתר, צביקה ורדי:

...דיצה הושיבה אותנו בכיתה בזוגות, ליד כל שולחן ישבו בן ובת, ככה התחלנו את בית הספר שלנו. אצלה למדנו את האלף-בית וחיבור האותיות למילים. למדנו שירי ילדים שונים ואת שמות הפרחים והצמחים שפגשנו בטיולי הטבע. זוכר את הטיול לאקוודוקט שם היתה שורת עצי קיקיון עם פירות דמויי בוטנים ועצי גויאבות.

היה לנו בקבוצה כלב קטן וחמוד בשם בוקי. בוקי היה נוהג להסתובב בגינות נוי ובדשאים הציבוריים. הגנן החליט ללמד אותו לקח והעביר אותו "לגן עדן של כלבים". נכנסנו לאבל. דיצה לקחה אותנו למקום בו היה קבור הכלב וממש עשינו לו הלווייה שם הזכרנו את תכונותיו הטובות.

דיצה שחינכה אותנו בתחילת הדרך היתה משכמה ומעלה ואהובה, וכזאת נזכור אותה בהמשך חיינו.

דיצה, דיצה יקרה ואהובה

למרות שעברו כמה עשורים מאז שהיית מחנכת שלי ושלנו, מכיתה א' ועד ה', הכל נשאר בזכרון-זכות גדולה עבור כל בני הכיתה שזכינו בך בשנים כל כך משמעותיות, עם לימוד הקריאה, הכתיבה והבנת החשבון. הכל זכור כחוויה ממושכת. היית לנו כאמא, כחברה, מבינה ומכילה ומתייחסת אל כל אחד באופן אישי וכה קרוב. מתי עמלי כתב באתר הכיתה שגם את היית שותפה בו: "לאורך שנותיי היו מעט אנשים שהשפיעו על מה שיצא ממני כמו דיצה. מה רוצה כל אחד מאיתנו? שאחרי לכתו יהיו מי שיזכרו בו. איך הטביע חותמו עליהם". כזו היתה דיצה

בביקוריך אצל דני ונילי עם מיכל ונכדותייך- מיה ורומי שכה אהבת – זכיתי להיות איתך, אתיקה ואני שרנו איתך שירים רבים שלימדת אותנו ועד היום זכורים לנו, היית כל כך מאושרת לשיר איתנו וכל המילים בו שגורות בפיך. העלינו זכרונות וסיפרנו לך עד כמה כולנו בני ובנות הכיתה אוהבים וזוכרים אותך רק לטובה.

הייתי מאושרת כאשר חודש הקיר ב'בית קרפ', פרי יצירתו הנפלאה של אריק שלך, היה זה יום בו לו לקחו חלק אנשים רבים. נסענו למעגן לראות את הקיר שיצר אריק, בבית הצנחן

שבועות תשפ"ג

מצטיינת הנשיא תשפ"ג

על אקולוגיה, נקיון והתחשבות

רב"ט סופיה לוינסקי, בת 21 תצפיתנית בגדוד 636 – מאשדות המאוחד

סופיה (סול) עלתה לבדה מברזיל לפני כ-4 שנים מברזיל והחלה ללמוד בויצ"ו הדסים באבן יהודה. כיום היא גרה באשדות יעקב מאוחד ומאומצת אצל משפחה מיוחדת במינה – יהודית ועופר זנדאני.

סול התגייסה לצה"ל בינואר 2022 והגיעה למחוז"ה אלון, שם עשתה קורס עברית. לאחר מכן עברה קורס בבית הספר להגנת הגבולות ושובצה כתצפיתנית בגדוד איסוף 636 שם היא ממלאה תפקיד אחראי. סופיה מעידה שהיא מרוצה מאוד מתפקידה הדורש עירנות ודריכות, "מרגישה מאוד חשובה, ושנשים יכולים לישון בשקט בזכותנו". תחביביה הם לטייל ולהיות עם המשפחה והחברים, והדבר הכי ישראלי בעיניה הוא שרות בצה"ל. בעוד מספר חודשים כאשר תשתחרר מצה"ל היא מתעדת לשוב לקיבוץ וחושבת על לימודים. גם אחותה של סול שוהה בארץ, לומדת בויצ"ו הדסים ועתידה להתגייס אף היא. ההורים שומרים על קשר קבוע עם הבנות ומבקרים מדי פעם בארץ. יהודית ועופר מספרים כי סופיה הפכה במהירות לבת בית, ממש כמו ילדה נוספת למשפחה: "היא הגיעה אלינו לפני שנה וחמישה חודשים וכבר מההתחלה ראינו שהיא מיוחדת – יש בה משהו מאוד שמח, רגיש וחברותי. היא מספרת לנו שהיא רואה את הבית שלה כאן בישראל ובאשדות יעקב.

אין מה להגיד – סופיה היא ילדה אהובה."

לפעמים נדמה לי שאולי אני כותבת או מדברת בשפה לא ברורה, כי חשבתי שגרים וחיים פה אנשים בוגרים ומבינים. אלא שאני מאוכזבת שבעצם לא מבינים אותי ואת מה שאני כותבת וזה מעציב אותי מאוד. אני מדברת על פחי-האשפה, על התנהגות אנושית שמביאה בחשבון שאנחנו לא חיים לבד ביער או במדבר. לדוגמא, כאשר פח האשפה הביתי שלי מתמלא ואין יותר מקום להוסיף לתוכו, אני לוקחת את שקית הניילון שבתוכו והולכת איתו אל המקום בו נמצאים פחי האשפה הגדולים שאותם תבוא לקחת מכונית האשפה והעובדים המסורים של המועצה האזורית שלנו שעושים את מלאכתם נאמנה; אך למרבה הצער פעמים רבות כשאני מגיעה לאזור פחי האשפה הציבוריים אני מתקשה לפלס את דרכי, כי מישהו חשב שהוא יכול לזרוק את האשפה שלו איפה שבא לו. והתוצאה היא שמי שמגיע לאתר הפחים מוצא שהדרך אליהם חסומה בקרטונים, ניילונים ושאר מרעין בישין. שלא לדבר על קרטון ענק, עימו הביא פלוני את הטלוויזיה החדשה שלו, הניחו בין הפחים ובכך סתם את הדרך שלי ושל עוד חברים בגילי, שהם נטולי יכולת התעופפות, לבצע את משימתם.

פניתי לכל גורם אפשרי כולל לשרה בארי שביקשתיה שתכתוב על כך בקהילנט, פניתי במכתב אל האחראים לנושא: גיא צליל ואורית מור-חיים, וביקשתי שידאגו לסלק את גועל-הנפש ששורר באזור פחי האשפה הצפוניים שלנו, אך לא נענית עד כה. וכעת אני פונה מעל במה זו מבקשת את תשובת הנוגעים בדבר, כי זה מגעיל ממש.

אני מאחלת לכולם חג שמח, תחשבו קצת על מה שכתבתי בתקווה לפתרון מהיר.

בכאב-לב גדול : עמליה דיין בת-ארי

מי ומה באשדות

הליגה השלישית (מתוך חמש). "האיחוד", כותב שמעון אלבז "נולד לפני חמש שנים ביוזמת המנהל המקצועי גדי קוויק שאימן אז את טבריה, ורז גל מנהל אגודת עמק הירדן. "אנשים היו ספקנים בהתחלה", סיפר קוויק, "אבל כשאתה פוגש אנשים טובים זה יכול להיות רק טוב". רז גל אומר שעליית הקבוצה היא דבר מדהים. "יש לנו אולם בצמח שמגיעים אליו כ-500 איש מכל ישובי הסביבה והמטרה היא ליצור קבוצת נוער חזקה שתהווה עתודה לבוגרים". מאמן קבוצת הבוגרים הוא הלל ינאי חניכו של גדי קוויק, ובקבוצה כבר מתחילים לתכנן את העונה הבאה שתדרוש מן הסתם תקציבים גבוהים יותר.

מתקנים יוצאי דופן הוצבו לאחרונה במתחם 'לוג'. מדובר בתותחים לכיבוי אש, שאם חלילה תפרוץ שריפה, תזכה מיד למענה הולם.

מקבץ השלטים שנציג מיד בפניכם חדלו להיות רלוונטיים, אך עדיין תלויים לראווה כדי שנזכור תמיד את עברם המפואר: **מרפאת השיניים** נסגרה (והיא לא היחידה. מרפאת אפיקים נסגרה אף היא)

"נשק ייחודי" תוצרת 'מול גלעד' שנועד למנוע פקקי תנועה בכניסה לבית בספר.

ל"ג בעומר תכנים רבים לו, אך משום מה נוטים לציין אותו בקיבוצים בדמות מדורת ענק העולה השמימה, תפוחי אדמה על האש ושאר תופנים. ויתרנו על מרד בר כוכבא, זנחנו את החיצים והקשתות. נשארה המדורה. נראה לי שיש כאן זילות מסוימת של הארוע הזה.

"כוחנו באחדותנו" מודיעה כותרת בעיתון "ידיעות טבריה" המצורף לידיעות אחרונות המבשר לקוראיו שקבוצת הכדורסל המשותפת של **עמק הירדן** ו**טבריה** חגגה עליה מליגה א' לליגה ארצית שהיא

מי ומה - סוף

את האיש שבתמונה אין צורך להציג לציבור האשדותים, המכיר היטב את יוסי להב. כאוהד נלהב של מכבי חיפה, שם שיחק בקבוצת הנוער בימי חלדו ושומר לה אמונים מאז ועד עולם, כפי שמעידה חולצתו ועליה סמל המועדון, שזכה בימים אלה באליפות שלישית רצופה הייתה חיפה.

בכל מוצ"ש בשעה 1900 מתייצבים בצומת צמח מאות מאנשי העמק החרדים מפגיעה באושיות המשפט ובערכי היסוד של הדמוקרטיה. הללו מניפים דגלים, שורקים במשרוקיות וצופרים ומוחאים כפיים. בתוך ההמון השפוי, החרד מפני מעלליה של ממשלה מטורללת, בולטים שנים מוותיקינו: מיכאל לוי ועירית לסטר הבאים שבת

"בית אחדות" חדל מזמן לשמש אכסניה למייסדי הישוב ובנויו, וחדריו הוסבו לטובת שימושים בתחום הפרה-רפואי. מחסן הבגדים של פעם הצטמצם עד מאד ורוב החדרים משמשים כמשרדים של חברות ועסקים. כך חולפת תהילת עולם אך השלט נשאר.

מי ומה - סוף

אחר שבת מצויידיים בשלטים והמון אמונה בלב.
י"שר כח.

הגן הלאומי סוסייתא נפתח לפני כחודשיים לקהל הרחב וניתן להגיע אליו מהאוכף, שם מחנים את המכוניות במגרש חניה מסודר והולכים רגלית בדרך סלולה, בטוחה ולא קשה. באתר הותקנו כל הסידורים הנחוצים כולל פינות צל מרווחות, מזנון, שרותים ופחי אשפה. האתר מדהים בצפונותיו (נמצאות בו עדויות לחיי מסחר מפותחים, אמות מים, שבע כנסיות ביזנטיות שנחרבו ברעידת האדמה של שנת 749 ועל פי מקורות אף חיתה שם קהילה יהודית קטנה. בקיצור עולם ומלואו. נצלו זאת. בינתיים - הכניסה לאתר חופשית.

חג שבועות שמח!

עלון 1595 שבועות

עריכה ומי ומה – אבנרון
שער – ברכה פונדק
עימוד גל – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

ביכורים

ראה ימיט באיט, ימי השמש.
שטיחי שדות פרושים הרוחק לנאדק.
בטרט יעלה בהט הקמט
בלקט, בפאה, בשכחה.

אחוז חרמט ושלח מאל בתלמ
להט חוקק אותק מאופק ועד תוט.
הן אין ימיט יפיט יותר מאלה,
לפני אשר ידעו ימי התוט.

כי לפני קציר – כתמ פרח.
ולפני מתן תורה – מן המתוק ושלח
ולפני הביכורים – קור וכפור וקרח.
ובטרט שבועות – עלה טרף.

דינרי אופיר פלורים בשדות הלחמ
וכות ונצמי שט ניצבות בפל
באות הן ברניה, נושאות על שכת,
את אלומות האש והטופל.

אתה ולט אני, אשר נבואה,
אי שט לקציר חיטיט, ממש בקצה מואב,
ודאי נמצא בלל איילן מרואצ
בטרט קיץ וימי שרה.

כי לפני קציר – כתמ פרח
ולפני מתן תורה – מן המתוק ושלח
ולפני הביכורים – קור וכפור וקרח,
ובטרט שבועות – עלה טרף.

דודו ברק